

אז כמה מרוויחים מנהלים ועובדים ב-IT בארה"ב?

מנהלים העוסקים בתחום מיחשוב ענן מגיעים לשכר ממוצע של 152 אלף דולרים לשנה; מנהלי רשתות חברתיות ושות"פים מרוויחים כ-114 אלף דולרים; ומנהלי אבטחת מידע - 135 אלף דולרים. זאת, לעומת מנהלי אבטחה רגילים שאינם עוסקים בתחומי הווב, המדורגים בתחתית הטבלה, עם שכר של 127 אלף דולרים לשנה. בראש טבלת עובדי ה-IT שאינם מנהלים נמצאים אלו העוסקים בתשתיות אינטרנטיות, ובעיקר אלחוטיות, עם שכר ממוצע של 115 אלף דולרים לשנה. אחריהם ברשימה ממוקמים עובדים המתמחים במיחשוב ענן, ובתחתית הטבלה - עובדים העוסקים בתחזוקת ווב, ששכרם השנתי מגיע ל-100 אלף דולר לשנה "בלבד".

מצטיירת כאן תמונת מצב, שלפיה שוק ה-ICT מספק תעסוקה יציבה ומתגמלת לעובדיו, על רבדיו השונים, עם גמישות מקסימלית במעבר בין תפקידים וקידום בשכר.

שמלתם לעבוד ב-IT אצל הדוד סם. צילום אילוסטרציה: אימג'בנק

המידע הוא רכוש הציבור

ההחלטה ההיסטורית שהתקבלה, שלפיה המידע שקיים ברשות הממשלה ומוסדות ציבור הוא למעשה רכוש הציבור, היא לא פחות ממהפכנית • זאת, בעיקר לאור החלק האופרטיבי שלה, הקובע כי על הממשלה לעשות הכל כדי שהמידע הזה יהיה נגיש לאזרחים

השר מיכאל (מיקי) איתן

חדרים ולא תמיד יש להן הסבר אשר מניח את הדעת. עד עתה, המידע היה הכלי המרכזי שבאמצעותו ניהלו המשרדים השונים את עבודתם, והיתרון שלהם היה שהם יודעים יותר מאיתנו. החל מאתמו

הסיפור הזה עומד להסתיים. בעידן שבו הכל פתוח - ובכך הכוונה לא רק לפיתוח כלים בסביבת קוד פתוח, הנגישות למידע היא נדבך נוסף בחיזוק הדמוקרטיה בעולם בכלל ובישראל בפרט.

קל מאוד לסתור את האופטימיות שנובעת מהחלטת הממשלה בעזרת הטענות הריאלי לגבי האכיפה - מי יאכוף את ההחלטה הזאת? מי יודא שהיא אכן תיושם? נכון, מדינת ישראל אינה מצטיינת ביישום החלטות, חוקים ותקנות. יש יותר מדי בעלי אינטרסים שיעשו הכל כדי לטרפד את החוק, או לא לאפשר את יישומו המלא. אבל בדומה למהפכה אחרות בהיסטוריה, צריך להתחיל מנקודה מסוימת. מדובר בתהליך ארוך, שאת פירותיו לא נראה ביום אחד, אלא בעוד זמן רב. הוא לא יקרה מעצמו, ובדרך למימושו עוד צפויים מאבקים מלאי יצרים מצד ארגוני זכויות האזרח, אנשים פרטיים וחוקקים - דוגמת השר איתן - שבמשך שנים נאבקים למען מטרה זו. העובדה שאותם אנשים הם במיעוט לא צריכה לרדא אף אחד מהקוראים. המידע יוצא מהמרתפים והוא בדרך לחזור להיות רכוש של הציבור, על כל המשתמע מכך.

הממשלה קיבלה באחרונה החלטה שהוגדרה כלא פחות מהיסטורית - ובצדק. לראשונה קבע השלטון בישראל, כי כל מידע שקשור לכל אחד מאיתנו ומבוסס על הצטברות נתונים הקשורים לאנשים - הוא רכוש הציבור. חד וחלק. כלומר, החל מהיום יש לכל אחד ואחת מאיתנו אפשרות לגשת לפקיד הממשלה במשרדו ולבקש ממנו שיפתח בפנינו את כל התיקים, ולהעביר לעיוננו את כל המאגרים אשר נמצאים בידיו וקשורים אלינו באופן ישיר. החל מהיום, באופן תיאורטי, אנחנו יכולים לדרוש מכל משרד ממשלתי, כולל זה של ראש הממשלה וגופים ותאגידים הסמוכים לשולחן הממשלה, לפתוח בפני הציבור את כל הפרוטוקולים של דיוניהם, וגם לחשוף, להסביר ולנמק כל החלטה שמקבלת הממשלה, אשר טומנת בחובה השלכה לגבי כל אחד ואחת מאיתנו.

ההחלטה היא חלק מהצעת חוק שעליה נאבק השר מיכאל (מיקי) איתן, במסגרת תפקידו כשר הממונה על שיפור השירות לאזרח. היא מהווה גם חלק ממדיניות שהממשלה החליטה לאמץ, שכוללת בין היתר הצטרפות ליוזמות של ממשלות מתקדמות בעולם, המאמצות את עקרונות הממשל הפתוח והקוד הפתוח בפיתוח כל כלי וכל ממשק שיש לו נגיעה ביחסי אזרח וממשל.

שיפור השירות אינו נמדד רק ברמת האדיבות של פקיד זה או אחר. גם זה חשוב, וגם פה יש הרבה מה לשפר - אבל שיפור השירות לאזרח הוא היכולת של הממשל להתעלות מעל עצמו, ולהפקיד בידי האזרח כלים פשוטים שבאמצעותם הוא יוכל לקבל כל מידע שמעניין אותו, הקשור אליו או לנושאים שיכולים להיות להם השפעה עליו. זוהי חלק מתרבות השקיפות, שעולם מערכות המידע והמיחשוב הציף מחדש ואיפשר לממשלות ולהנהלות של ארגונים לפקח ולבקר טוב יותר את עצמם ואת האחרים. בהצהרתה שהמידע הוא רכוש הציבור, הלכה הממשלה צעד אחד קדימה.

כך, היא מגייסת לעזרתה את האזרחים, את הלקוחות של כל משרדי הממשלה ואת הגופים הציבוריים, כדי שנוכל לפקח טוב יותר על עבודתה של הממשלה. אם לכל אזרח יהיה כלי נגיש ואמיתי, שיאפשר לו לעיין בפרוטוקולים של ועדות, הנהלות או כל דיון שנעשה בתוך המשרדים, אזי הוא יוכל לבקר הרבה מאוד תהליכים והחלטות שמתקבלות בחדרי